

SŁOWO MĄDROŚCI

Księga Przypowieści Salomona 10:12 mówi: „*miłość zakrywa wszystkie grzechy*”. Piotr przytoczył ten werset w swoim liście (1Ptr 4:8). Jeśli naprawdę kogoś kochasz, to nie demaskujesz jego słabości, tylko je zakrywasz. Tak samo Bóg postępuje z nami, dlatego nie ujawnia szczegółów naszej przeszłości. My musimy traktować innych tak, jak Bóg traktuje nas. Jeśli chcesz uchodzić za rozsądnego, to podam Ci radę z czasów mojej młodości. Jeśli znasz jakąś kompromitującą historię z czyjśgo życia, to nie rozpowiadaj jej innym - niech ona umrze razem z Tobą. Jeśli tak postąpisz, wtedy Bóg to pobłogosławi, zwłaszcza jeśli dotyczy to jego dzieci. Wtedy taka osoba obdarzy Cię szczególnym szacunkiem. Pomyśl o ojcu, którego dziecko zrobiło coś złego, a Ty o tym wiesz, lecz nikomu o tym nie mówisz. Czy wiesz, że ten ojciec Cię za to pokocha? Tak samo postępuje Bóg, gdy widzi, że z miłością traktujesz Jego dzieci.

Księga Przypowieści Salomona 11:24 mówi: „*Kto hojnie rozdaje, ten więcej otrzymuje*”. Jednym z paradoksów życia chrześcijańskiego jest to, że osoba, która coraz więcej rozdaje, coraz więcej otrzymuje, ponieważ Bóg ją wtedy błogosławi. Natomiast skąpcy są coraz biedniejsi. Skąpiec staje się hojny dopiero, gdy zostanie przemieniony. Jezus powiedział do swoich uczniów: „*Jeśli za darmo otrzymaliście, to za darmo dawajcie*” (Mt 10:8). Bóg obdarza nas wieloma rzeczami, dlatego my też musimy ochotnie obdarzać innych. Wdowa z Ewangelii miała tylko dwa grosze i dała tyle, ile posiadała, dlatego jestem pewien, że Bóg to uhonorował i niczego jej nie brakowało. Kolejny werset mówi: „*Kto syci innych, ten będzie nasycony*” (Prz 11:25). Jeśli chcesz, żeby Bóg Cię nasycił i utrzymywał w dobrej kondycji, to musisz nasycać inni. Czy już wiesz, dlaczego tylu chrześcijan jest dzisiaj letnich i oschłych? Ponieważ Bóg ich nie nasyci. A dlaczego ich nie nasyci? Ponieważ oni nie nasycają innych. Zaczynaj się interesować potrzebami innych i zastanawiać w jaki sposób możesz ich pobłogosławić, a wtedy zobaczysz, że Bóg zacznie Cię obficie błogosławić.

Księga Przypowieści Salomona 15:13 mówi: „*Radosne serce rozwesela oblicze*”. To wewnętrzna radość rozwesela nasze twarze. „*Radosne serce ma nieustanne święto*” (Prz 15:15). Przypowieści dużo mówią o radości w naszym życiu. „*Radosne serce jest najlepszym lekarstwem*” (Prz 17:22). Więc radość może Ci dać nawet zdrowie. Królestwo Boże to nie tylko sprawiedliwość, ale sprawiedliwość i radość w Duchu Świętym. W Starym Przymierzu była sprawiedliwość, ale nie było radości. Teraz mamy sprawiedliwość i radość, bo kiedy idziemy za Jezusem, to kroczymy nową drogą z pieśnią w sercach i światłością na twarzach.

Księga Przypowieści Salomona 18:16 mówi: „*Dary torują człowiekowi drogę i prowadzą go przed wielkich*”. To dzięki Bożym darom człowiek ma wewnętrzny pokój i może być Bożym sługą w Kościele. To bardzo żalodne, gdy widzimy w zborach ludzi, którzy nie posiadają żadnych darów, ale nieustannie szukają uznania rywalizując z innymi. 1 List do Koryntian 14:1 zachęca nas do nieustannej modlitwy o dary Ducha Świętego, a szczególnie o dar prorokowania. Prorokowanie to przekazywanie Bożych Słów w sposób, który wyzwala jeńców, pociesza uciśnionych, zachęca i daje duchowy wzrost (1Kor 14:3). Bóg nie daje darów tym, którzy ich nie doceniają, dlatego tacy ludzie często przemierzają setki mil, aby móc posłuchać człowieka, który głosi Boże przesłanie. Gdy Jan Chrzciciel głosił na pustyni, to też przydzili tam ludzie z całej Judei.

Księga Przypowieści Salomona 18:21 mówi: „*Życie i śmierć są w mocy ludzkiego języka*”. W dniu Pięćdziesiątnicy pojawiły się nad uczniami języki ognia, aby nam pokazać, że Bóg chce, aby nasze języki były rozpalone przez Ducha Świętego. List Jakuba 3:6 mówi, że ludzki język może być też rozpalony przez piekło. Ze względu na naszą upadłą naturę, człowiek może być zbawiony od wypowiedzenia śmiercionośnego jadu swoim językiem tylko wtedy, gdy jego język jest poddany Duchowi Świętemu.

Księga Przypowieści Salomona 22:4 mówi: „*Owoce pokory i bojaźni Bożej jest bogactwo, chwała i życie*”. Duchowe bogactwo, duchowa chwała i duchowe życie pochodzi od Boga i jest darowane ludziom na podstawie dwóch cech, których Bóg szuka w człowieku - pokory wobec Bożego Słowa i bojaźni Bożej. Są to dwie główne cechy, na które należy zwracać uwagę podczas rozważania kandydatur na stanowiska starszych lub przełożonego zboru.

Zac Poonen

Words of Wisdom / 07.07.2019